

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

נגד

הנאשם

סאבר אבו עזא (עציר) ת"ז [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב ממשדו של עו"ד נבון

פרוטוקול

הערת בית המשפט:

בהתאם לתקנות שעת החירום (דיוני מעצרים), התש"ף 2020, הדיון בהליך זה מתקיים שלא בנוכחות הנאשם, אלא בהשתתפותו מבית המעצר באמצעות מכשיר ווידאו קונפרנס.

איש שב"ס – פבל נבטי:

אני מזהה עבור בית המשפט שהעצור שנמצא איתי הוא סאבר אבו עזא, ת.ז. [REDACTED].

ב"כ המאשימה:

בתיאום עם עו"ד נבון, נבקש שהדיון בבקשת החילוט, ייערך במועד מאוחר יותר. בכל הנוגע לרכב, לא התייחסתי לזה בטיעונים לעונש, אך מעצם זה שהייתה עבירה פלילית באמצעות הרכב, אנו נבקש לחלט את זה ונטען את מלוא טיעונינו בדיון נפרד.

גזר דין

מבוא:

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום כפי שיפורט להלן:

אישום ראשון:

על פי המתואר, בתאריך 17.9.16 סמוך לשעה 11:00 בבוקר הייתה [REDACTED] (להלן: "המתלוננת") בחוף הים הדתי באשקלון. המתלוננת הותירה את תיקה ברכב. התיק הכיל בין היתר טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי 6 (להלן: "הטלפון הנייד") וכן ארנק, כרטיסי אשראי, שטר של 100 ₪ וציוד נוסף. במקום ובמועד הנ"ל כשהמתלוננת לא הייתה ליד הרכב, נטל הנאשם מתוך הרכב, באופן שאינו ידוע למאשימה, את תיקה של המתלוננת, בכוונה לשלול את תוכנו שלילת קבע.

באותו ערב, סמוך לאחר השעה 20:20, נכנס הנאשם לחשבון הפייסבוק של המתלוננת, מתוך הטלפון הנייד שלה, וכתב מספר הודעות, כשהוא מתחזה למתלוננת. עוד מפורט כי הנאשם נכנס לתמונות

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

בטלפון הנייד ומצא שם שתי תמונות אינטימיות בהן מצולמת המתלוננת בעירום. מאוחר יותר, סמוך לפני השעה 21:30, נכנס הנאשם לחשבון האינסטגרם של המתלוננת, כשהוא מתחזה למתלוננת, והעלה את שתי התמונות לחשבון האינסטגרם של המתלוננת, באופן שכל מי שעוקב אחרי חשבון האינסטגרם של המתלוננת, יוכל לראות מיידית את התמונות האינטימיות, וכל מי שירצה לראות את חשבון האינסטגרם של המתלוננת, יוכל לצפות בתמונות ולהעתיקן.

למתלוננת היו באותה עת, למעלה מארבע מאות עוקבים, אשר קיבלו הודעה על התמונות של המתלוננת. סמוך לאחר הפרסום, עלה מספר העוקבים לחשבון אינסטגרם של המתלוננת לאלפים, כאשר לכל אחד מהם הייתה אפשרות פוטנציאלית להפצת התמונות האינטימיות. מאוחר יותר הופצו תמונות אלה באתרים נוספים במרשתת.

במועד שאינו ידוע למאשימה, לאחר מכן, ועד למחרת היום, בתאריך 18.9.16, מחק הנאשם את כל תכני הטלפון הנייד של המתלוננת (פרוט). למחרת היום, בצהריים, מכר הנאשם את הטלפון הנייד למ.ח. (קטין יליד 30.11.98, להלן: "הקטין"), תמורת 900 ש"ח, מבלי שיידע את הקטין כי מדובר בטלפון ניד שנגנב.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירות של פריצה לרכב - בהתאם להוראת סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), גניבה מרכב - בהתאם להוראת סעיף 413 לחוק, חדירה לחומר מחשב - בהתאם להוראת סעיף 4 בנסיבות סעיף 5 לחוק המחשבים התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים"), שיבוש או הפרעה לחומר מחשב ולמחשב - עבירה בהתאם להוראת סעיף 2(2) לחוק המחשבים, הטרדה מינית - עבירה בהתאם להוראת סעיף 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998, בנסיבות סעיף 5(ד) לחוק הני"ל, ביחד עם עבירה של פגיעה בפרטיות - עבירה בהתאם להוראת סעיף 4(2) בצירוף סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

אישום שני :

בתאריך 22.9.16, סמוך לפני השעה 11:00 בבוקר נסע הנאשם ברכב מסוג מזדה 6, מ"ר 6686754 (להלן: "הרכב") בכביש 40 לכיוון דרום, מצומת להבים לצומת גורל.

שוטרים שהיו באותה עת בפעילות משטרתית יזומה לאיתור הנאשם, חסמו חלק מנתיבי הנסיעה ב"צומת גורל" לכיוון דרום בעת שברמזור דלק אור אדום, באמצעות רכב משטרה ועלו אור כחול מתהבהב, וקצינת המשטרה לי קוגן עמדה על הכביש, עם כובע זיהוי משטרה. בצומת החל להיווצר

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

פקק תנועה. באותה עת, השוטרים עדן מרקו, סרגיי דיאצ'יק ונאור פרטוש, שנסעו ברכב משטרת סמוי, הבחינו ברכב ובו הנאשם כשהוא מתקרב לצומת, ונעמד בנתיב השמאלי ביותר לפניו שמאלה בצומת המרומזר, אחרי המשאית.

השוטרים ביצעו פניית פרסה ונעצרו אחרי הנאשם בכביש. השוטר נאור פרטוש יצא מהרכב המשטרה, רץ לעבר הנאשם, דפק על חלון הרכב, צעק "משטרה" וניסה לפתוח את הדלת. באותה עת, השוטר סרגיי דיאצ'יק יצא מהרכב המשטרה, ורץ לכיוון דלת הנוסע ברכב, כשהוא צועק "משטרה עצור" וכשהוא חובש כובע זיהוי משטרה.

הנאשם הבחין בשוטרי נאור פרטוש, ואז הסית בפראות את הרכב ימינה, ונסע לרוחב הכביש ימינה. השוטר נאור שאחז בדלת הנהג, נמשך עם כיוון הנסיעה של הרכב, ופגע בגופו במשאית שעמדה לפני הנאשם. הנאשם המשיך לנסוע לרוחב הכביש, כשבאותה עת נסעו כלי רכב בכביש, מאטים לפני כלי הרכב שעמדו בצומת, עד שהגיע לשול הימני של הכביש, והמשיך לנסוע בשול הכביש הימני.

בשול הכביש הימני לפני הצומת עמד רכב מסוג סקודה מ"ר 6686754 (להלן: "רכב הסקודה"), בו ישבו הנהג, ראתב אלסאנע ווואליד אל צאנע, הדליקו אורות דרך מהבהבים, והנהג ראתב התעתד לצאת מהרכב.

הנאשם לא האט ולא עצר, אלא התנגש ברכב הסקודה מצד שמאל, והסיט את רכב הסקודה שמאלה עד שפגע במעקה הבטיחות בצד הכביש. בשל ההתנגשות, הוסט הרכב שבו נהג הנאשם לצד שמאל, ואז הנאשם התנגש מאחור בצד ימין, ברכב מסוג פולקסווגן גולף, מ"ר 4852138 (להלן: "רכב הגולף"). בו ישבו רמזי אלטורי ואחותו עלא אלטורי, וכן התנגש מאחור בצד ימין, ברכב מסוג סוזוקי אלטו, מ"ר 5338658 (להלן: "הסוזוקי"), בו נהגה פניה טרכטנהרץ, שעמדה ראשונה בצומת, בנתיב הימני, ורכב הסוזוקי התדרדר קדימה לתוך הצומת.

השוטר אורן יזרעאל רץ לעבר דלת הנהג ברכב, כשהוא צועק "משטרה פתח את הדלת", אך הנאשם לא פתח את הדלת, אלא צעק מתוך הרכב לשוטר. בסופו של דבר נפתחה הדלת, אך הנאשם סרב לצאת מהרכב, וניסה להרחיק את שוטר אורן ממפתח ההתנעה ומאמצעי השליטה ברכב, כשהוא דוחף את השוטר אורן. הקצינה לי קוגן נכנסה לרכב המשטרה שחסם את הצומת ונסעה לעבר הנאשם, כך שחסמה את נתיב המשך הנסיעה של הנאשם על מנת למנוע את בריחתו מהמקום, ובה בעת רצו השוטרים האחרים לעבר הנאשם והוציאו אותו מהרכב.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

הנאשם במהלך האירוע ולאחר שהוצא מהרכב, סירב להזדהות, ומשך את חולצתו על פניו כל העת, ואף השתולל והפריע לשוטרים, עד שנאלצו לאחוז בו ולהשתלט עליו. הנאשם נלקח למשרדי ימ"ר נגב, וגם שם סירב להזדהות ולהצטלם, כשהוא מכסה את פניו בחולצתו, ואף השתולל וניסה למנוע מהשוטרים לחשוף את פניו. במכנסיו של הנאשם נתפס סם מסוג חשיש, במשקל 0.9 גרם, אותו החזיק ללא היתר מאת המנהל.

בשל מעשיו של הנאשם, נחבלה פניה טכטנהרץ, ונזקקה לטיפול רפואי, בשל כאבים בצווארה, וכן נגרם נזק לכלל הצד הימני האחורי של רכב הסוויזקי, שכלל תלישת הפגוש האחורי מימין, פנס ימני אחורי שבור, מעיכות בכנף ימין אחורית ודלת ימין אחורית. עלא אלטורי ורמזי אלטור נחבלו, נזקקו לטיפול רפואי, ונגרם נזק לכלל הצד הימני של רכב הגולף. כמו כן, נגרם נזק לצדו השמאלי של רכב הסקודה, שכלל מעיכה של כנף שמאל ושל הדלת הקדמית, שריטות בפניה ימנית של פגוש קדמי ובצד הימני, ומראת צד ימין נשברה.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, בהתאם להוראת סעיף 275 לחוק העונשין, נהיגה פוחזת ברכב, בהתאם להוראת סעיף 338 (1) לחוק העונשין, חבלה במזיד לרכב, (3 עבירות) בהתאם להוראת סעיף 413 ה' לחוק הני"ל.

אישום שלישי:

בתאריך 22.9.16, סמוך לאחר מעצרו של הנאשם, זה הובא לחדר חקירות ביחידת ההונאה בבאר שבע, שם חקר אותו השוטרי אמיר אלעטאונה. במהלך החקירה יצא השוטרי אלעטאונה מחדר החקירות, כשהטלפון הנייד של הנאשם, שנתפס במהלך האירוע, מונח על השולחן בחדר.

הנאשם נטל את הטלפון הנייד והסתיר אותו על גופו. לאחר מכן ביקש משוטרת נוספת ללכת לשירותים, ולווח לתא השירותים. כשהיה בתא, פרק הנאשם את הטלפון הנייד, הסתיר את מכשיר הטלפון הנייד מאחורי האסלה בתא, השליך את כרטיס הסיים ואת הסוללה ומכסה הסוללה לאסלה והוריד את המים, הכל על מנת למנוע את השימוש בהם כראיה. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של השמדת ראיה בהתאם להוראת סעיף 242 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים:

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוני הכתובים לעונש, עתר לבית המשפט לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מן האישומים. לשיטתו אין לראות את מעשי הנאשם כחלק מתכנית עבריינית אחת בפרט כאשר בכל אחד מהם פגע הנאשם בערך חברתי מוגן אחר.

לעצם המעשים, נטען כי במעשיו האמורים, פגע הנאשם בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, בדגש על כבודו של האדם, קניינו ובטחונו, כמו גם פגיעה בשלטון החוק והסדר הציבורי. אליבא דמאשימה, מידת הפגיעה בערכים אלו הנה גבוהה ומשמעותית המחייבת נגזרת מכך, השתת ענישה מרתיעה ומוחשית.

אשר לאישום הראשון נטען כי גניבת רכושה של המתלוננת, מעבר לנזק הממוני, גרמה לה לטרחה רבה ואף ערערה את תחושת ביטחונה האישי. אשר להפצת התמונות האינטימיות, נטען לחומרא כי לא קדמה להפצת התמונות היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלוננת; לאחר שגנב את הטלפון הנייד הנאשם עיין בתמונות השמורות בו ובחר להפיץ את אלו שפגיעתן במתלוננת היא החמורה ביותר; הפצת הצילומים באמצעות חשבון האינסטגרם של המתלוננת הובילה למצג שווא כאילו היא עצמה פרסמה את התמונות והרחיבה את הפגיעה; היותה של המתלוננת אשת תקשורת מוכרת העצימה אף יותר את הפגיעה; בני משפחתה, חבריה לעבודה ואחרים נחשפו לתמונות; דרך הפצת התמונות מקשה למנוע את המשך הפצתן גם כיום. אשר לאישום השני, המאשימה הדגישה כי בנהיגתו הפרועה הנאשם גרם לפציעתם של שלושה מהמשתמשים בדרך, לנזק רב לרכבים, וכך גם הפנה לפוטנציאל הנזק הגלום במעשים אלה. ביחס לאישום השלישי, התובע הדגיש כי מדובר בהתנהלותו המלמדת על העדר מורא ותעוזה והפנה ולכך שבמעשיו, ביקש הנאשם לשבש את החקירה ולמלט את הנאשם מאימת הדין.

בהתאם לאמור, סבורה המאשימה כי בגין העבירות של **פריצה לרכב וגניבה ממנו מתחם העונש ההולם מן הראוי שינוע בין 4 ל-15 חודשים מאסר בפועל**. מתחם העונש ההולם בגין **עבירות הפגיעה בפרטיות, הטרדה מינית ועבירות המחשב**, מן הראוי שינוע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, בגין העבירות של **נהיגה פוזת והפרעה לשוט**, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם ראוי שינוע בין 18-36 חודשים מאסר בפועל, לצד פסילה ארוכה וענישה נלוות; אשר לאישום השלישי סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם ראוי שינוע בין 10-24 חודשים מאסר בפועל.

נוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם והיעדרן של נסיבות מקלות, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחמי הענישה להם עתרה ולאחר מכן, להשית על הנאשם עונש אחד כולל של 4 שנים מאסר בפועל.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

במסגרת ראיות המאשימה לעונש, העידה המתלוננת ש.פ. בעדותה בבית המשפט ש.פ. פירטה בדבר מעגלי הנזק השונים בחייה שנגרמו בשל מעשיו של הנאשם. זו תיארה כי בעת שהתמונות הופצו היא הייתה באמצע שידור רדיו ועל כך שבאותו רגע לא הייתה מסוגלת לתפקד. לדבריה, צילומיה האינטימיים הופצו באתרים רבים לרבות באתרי פורנו. גם כיום חרף פעולות חוזרות ונשנות, הצילומים מצויים בכל מקום ברשת ללא יכולת להסירן באופן מוחלט. בעקבות הפצת התמונות היא קיבלה הודעות נאצה קשות, חלקן לטלפון הפרטי שלה, חלקן ברשתות החברתיות ובטוקבקים. בכל מקום שיצאה אליו ספגה הערות. נוסף לכך, וכחלק מההתמודדות היה עליה גם להסביר לבנה המתבגר את פשר הדברים. עד לאותה נקודה הייתה מוכרת מעבודתה בתחום הספורט, קריירה אותה בנתה בעמל רב. מאז היא מוכרת כ"זאת מהתמונה".

לדברי ש.פ., היא הייתה יכולה במצבה להסתגר ולשקוע ב"מרה שחורה". היא החליטה אחרת. היא לקחה את הפגיעה שנגרמה לה ל"מקום חזק" והלכה עם גישה זו "עד הסוף". העובדה שידעה להוביל את הנזקים שנגרמו לה גם לכיוונים חיוביים, לרבות קבלתו של קמפיין מסחרי והעלאתה של תערוכת ציורים עם דיוקנאות עירום שלה, אינה אומרת שלא נפגעה. עוד תיארה כי התהליך אותו עברה לווה בטיפולים ועזרה רבה מסביבתה.

בא כוח הנאשם, בפתח טיעונו לעונש עתר לבית המשפט לקבוע מתחם אחד לכל האישומים וזאת בהינתן כך שמעשיו של הנאשם הנם בבחינת אירוע "מתגלגל" שכל עבירה הינה תולדה של קודמתה. חיזוק לכך מוצא הסגור בסמיכות הזמנים היחסית בה מבוצעות העבירות.

אשר לאישום הראשון, נטען כי ההתפרצות לרכב הייתה ספונטנית, היא לא לוותה בשימוש בכלי פריצה ולא נגרם נזק לרכב. עוד עמד הסגור על כך שרכבה של המתלוננת היה סגור אך לא נעול. לשיטתו, מתחם העונש ההולם ביחס לעבירת ההתפרצות וגניבה מרכב מן הראוי שינוע בין 4 ל-12 חודשים מאסר בפועל ויש למקם את עונשו של הנאשם בעבירות אלו ברף התחתון של המתחם.

ביחס להפצת התמונות נטען כי מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, אין המדובר בעבריין מין שהפיץ את התמונות על רקע סטייה מינית כחלק מתכנית עבריינית סדורה. בדומה, יש לאבחן את עניינו גם מכל אותם עבריינים שמלכתחילה מצלמים צילומים אינטימיים בידעה שבהמשך יפיצו אותם. על פי הנטען, בעניינו מדובר בעבריין רכוש ש"הגיעו לידי תמונות" אגב ביצוע התפרצות. הנאשם על פי הכרעת הדין העלה את אותם צילומים אל חשבון האינסטגרם ששייך לבעליו של המכשיר הנייד שנגנב. הפצה בדרך שכזו חומרתה פחותה, ממי אשר מפיץ מצלם תמונות ומפיצם באמצעות יישומון "WHATSAPP" או מעבירם ישירות לאתרי פורנו.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

לשיטת ההגנה, המתחם ההולם בגין מעשיו של הנאשם באישום זה, ראוי שיחל ממספר חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

אשר לעבירה של נהיגה פוחזת ברכב הוטעם כי מדובר בנהיגה למרחק קצר מבלי שנגרמה סכנה לאדם בנסיבות קלות משמעותית משנודנו בפסיקה אליה הפנתה המאשימה. עוד נטען כי יש לקחת בחשבון בשלב גזירת הדין את התנהלות המשטרה אשר פעלה בניגוד לנהלים והעמידה בסכנה את המשתמשים בכביש שלא בידיעתם. בגין עבירה זו ראוי לשיטת הסגור שמתחם העונש ההולם ינוע בין 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

נטען כי, מכלול מעשיו של הנאשם מצדיק קביעתו של מתחם עונש הולם בין 8 ל-24 חודשים מאסר בפועל כאשר יש למקם את עונשו ברף התחתון של המתחם. הנאשם בדבריו לעונש, ציין כי תפסו את האדם הלא נכון, ולא ייסף.

דיון והכרעה:

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בית המשפט העליון נדרש באריכות לסוגיה זו במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14). בסופו של פסק דין זה, מתקבלת בדעת רוב עמדת כב' השופטת ברק-ארז יחד עם דעתו של כב' השופט פוגלמן ולפיה, בבואו של בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק". עוד ראה בהקשר לכך ע"פ 2420/15 **אבטליון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.11.15), רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.5.15) וע"פ 5643/14 **אחמד עיסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.6.15).

יישום האמור לעיל, הביאני לכלל מסקנה כי יש בתיק זה לקבוע 4 מתחמים נפרדים: האחד בגין עבירות הפריצה והגניבה מרכב; השני בגין עבירות שעניינן פגיעה בפרטיות הטרדה מינית ועבירות המחשב; השלישי ביחס לעבירה של נהיגה פוחזת (כאמור באישום השני) ואילו המתחם הרביעי בגין העבירה של השמדת ראייה.

בהקשר לאמור, אכן מבחינה כרונולוגית המדובר בעבירות המבוצעות על פני תקופה קצרה יחסית, כאשר כל אחת מבחינת "סובב ומסובב", הנה תולדה של קודמתה ומצויה ברקע של עבירת ההמשך. הגם כך, קביעת בית המשפט מבוססת בהינתן כך שעל פני הדברים אין המדובר בתכנית עבריינית אחת סדורה, תכנית שכבר בתחילתה כלל הנאשם ולמצער צפה את ביצוען של כל העבירות בהן חטא.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

לשון אחר, גם אם הנאשם תכנן לבצע עבירות רכוש, יש להניח כי לא כלל בגדר תכנון זה את האפשרות שבין הרכוש אותו יגנוב, יימצא טלפון ובו תמונות אינטימיות של בעליו.

זאת ועוד, ככל שהדבר נוגע לנהיגתו הפוזיט של הנאשם והשמדת הראיה, שומה להדגיש כי אין המדובר בסיטואציה שכיחה שבה בהמשך ישיר לביצוע עבירה (במקום ובזמן) נאשם ממלט עצמו מהזירה ובתוך כך משליך רכוש שיכול להפליל. במקרה הנדון, נהיגתו הפוזיט של הנאשם מבוצעת 5 ימים לאחר ההתפרצות לרכב ובמנותק ממנה ואילו השמדתו של כרטיס הסיים נעשית רק לאחר שנעצר והובא לתחנה. (ר' לעניין זה ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.14)).

חיזוק למסקנה זו של בית המשפט ניתן למצוא בשוני הבולט של העבירות בהן חטא הנאשם והערך החברתי המוגן העומד בבסיס כל אחת מהן. הדברים אמורים בפרט ביחס לערך החברתי המוגן שבו פגע הנאשם בכך שהתפרץ לרכב וגנב את הרכוש שנתר בו, אל מול העבירות של הטרדה מינית. לכל אחת מן העבירות יש "התחלה וסוף" ברורים כשעובר לביצועה של כל עבירה ערך הנאשם את שיקולי הסיכוי- סיכון ובחר מחדש בחירה מושכלת לבצעה. השוני בין הקרבנות באישום הראשון אל מול האישום השני מחזק אף הוא את המסקנה בדבר קביעתם של מתחמים נפרדים.

בהינתן האמור, על-פי סעיף 40(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בשורה ארוכה של ערכים חברתיים מוגנים. בעבירות הפריצה והגניבה מרכב, פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, ביטחונו ושלווה נפשו. בעבירות של הטרדה מינית, פגיעה בפרטיות, חדירה והפרעה לחומר מחשב, פגע הנאשם בכבודו האדם, פרטיותו, שמו הטוב, והאוטונומיה שלו על גופו ובחירותיו.

על חומרתן של עבירות מעין אלה ראה דבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 5745/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פסקה 12 להחלטתו של כב' הש' אלרון] (פורסם בנבו, 23.10.19):

"הפצת סרטונים בעלי תוכן מיני, ובייחוד כאלה שצולמו ללא ידיעת המצולם, יש בה מידה רבה של כיעור וביזוי ברבים, תוך פגיעה באוטונומיה של המצולם על גופו, בזכותו הבסיסית לפרטיות, לכבוד ולשם טוב. על חומרת מעשה זה והפגיעה הנגרמת מביצועו ניתן ללמוד מדברי המחוקק (דברי ההסבר לחוק למניעת הטרדה מינית (תיקון מס' 9) (פרסום תצלום, סרט או הקלטה המתמקד במיניותו של אדם) התשע"ג-2013, ה"ח 516, 58), כמו גם מעדותה הכואבת של המתלוננת אודות המצוקה הנפשית והחברתית אליה נקלעה כתוצאה ממעשי המבקשים, ואשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב על כך".

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

1 בדומה יפים דבריה של כב' הנשיאה יפה-כ"ץ בענ"פ (ב"ש) 31092-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני
2 (פורסם בנבו, 12.2.20):

3 "אופיין המבזה והמשפיל של העבירות האלה; הקלות הבלתי נסבלת בה ניתן לבצע את
4 העבירות; היעדר האפשרות למנוע את המעשים או לזהותם מראש; אך אולי אף חמור
5 יותר, חוסר היכולת להסיר הסרטונים לאחר שכבר עלו לאינטרנט; והפגיעה הקשה
6 שהפצת הסרטונים גורמת לקרבן, כל אלה מחייבים, כאמור, ענישה של ממש, שאולי
7 היא זו שתמנע את העבריינים, קטינים כבגירים, מלשוב ולבצע מעשים דומים
8 בעתיד".
9

10 ככל שהדבר נוגע לנהיגתו הפוחזת של הנאשם והימלטותו מהשוטרים, הערכים החברתיים המוגנים
11 אשר נפגעו ממעשי כוללים את שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בכביש, קניינו של אדם,
12 שלטון החוק והסדר הציבורי. בהתייחסו לתופעה של נהיגה מסוכנת אגב הימלטות מגורמי אכיפת
13 החוק, בית המשפט העליון שב והדגיש כי זו מחייבת תגובה עונשית הולמת. יפים לעניין זה דבריו של
14 בית המשפט העליון בע"פ 7798/08 מדינת ישראל נ' שביקוב [פסקה 3 לפסק דינו של כב' הש' לוי]
15 (פורסם בנבו, 22.1.2009):

16 "...אנו עדים בשנים האחרונות לתופעה חמורה נוספת, ששוב אינה נחלתם של יחידים.
17 נהגים שנדרשים על ידי שוטרים לעצור, אם לבדיקה שגרתית או כתוצאה מביצוע
18 עבירת תעבורה, נמלטים בנסיעה מהירה, וכתוצאה מכך מתפתח מרדף בו מסכנים
19 הרודפים, הנרדף ואזרחים תמימים את חייהם. נוכח מציאות קשה זו נדרשו בתי
20 המשפט להרים את תרומתם לביעור תופעה זו, בה כרוכים לא רק סכנה לכלל, אלא גם
21 זלזול מופגן ובזויה בחוק ובאלה השוקדים על אכיפתו".
22
23

24 בעבירה של השמדת ראיה פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון החוק, תקינות הליך החקירה, ועל
25 יכולת המשטרה ובתי המשפט להגיע לחקר האמת.
26
27

פסיקה נוהגת:

28 אשר לפסיקה הנוהגת, ובטרם זו תפורט, מספר הערות מקדימות. ראשית, בדומה לעבירות רבות
29 בקודקס הפלילי, גם בעבירות בהן הורשע הנאשם ניתן למצוא משרעת רחבה של עונשים, החל
30 מעונשים צופי פני עתיד (תוך חריגה מטה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום) וכלה בעונשי
31 מאסר ממושכים. אין זאת אלא חלק מעקרון הענישה האינדיבידואלית וכאמור כל מקרה לגופו. הערה
32 שנייה נוגעת לכך שהפסיקה הנוהגת מהווה אך פרמטר אחד שעל בית המשפט לקחתו בחשבון כחלק
33 ממכלול שיקולים עובר לקביעת מתחם העונש ההולם. לשון אחר, בהבניית שיקול הדעת, אין כוונה
34 לערוך ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה נוהגים ואל לו לבית המשפט להיות כבול לרמת הענישה
35 הנהוגה אם יש מקום לשנותה, או מקום שבו נסיבותיו של התיק הנדון מצדיקות קביעתו של מתחם
36 עונש שאינו עולה בהכרח בקנה אחד עם הענישה הנוהגת (ראה ע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל
37 [פסקה 7 לפסק דינה של כב' השופטת חיות (כתוארה אז, ד.ב.ט.)](פורסם בנבו, 5.4.17). ודוק, אין פרוש

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

הדבר שבית משפט מגיע לעונש הסופי באופן אקראי, שכן ביחס לכל אחת מן העבירות שומה עליו לשקלל שורה של פרמטרים הרלוונטיים לאותה עבירה, ובמה דברים אמורים.

אשר לעבירות ההתפרצות וגניבה מרכב על דרך הכלל בתי משפט נותנים דעתם לשאלה האם מדובר בעבירה מתוכננת או ספונטנית; האם מדובר בביצוע בצוואת חדא אם לאו; שעת ההתפרצות ומיקומה; האם מדובר בשימוש בכלי פריצה לרבות כלים ייעודיים; האם נגרם נזק לרכב אגב ההתפרצות; שווי של הרכוש שנגנב; הרקע לביצוע המעשים; וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה. הלכה למעשה עבירות התפרצות לא מתוכננות בדרך של פתיחת דלת או ניפוץ שמשה מובילות לקביעת מתחם עונש הולם שתחתיתו מספר חודשים ורומו כשנה כך למשל ראה עפ"י (מחוזי חי' 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (פורסם נבו, 27.8.14); בעפ"י (מחוזי ב"ש) 59689-05-16 אבו עסא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.12.16); עפ"י (מחוזי ב"ש) 18026-12-17 זוהר אבו חאמד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.04.18); רע"פ 7949/04 קרמנצקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.12.04); רע"פ 1200/11 יעקובוב נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 14.2.11).

בעבירות שעניין פגיעה בפרטיות והטרדה מינית על ידי פרסום משפיל, בתי משפט נותנים דעתם, בין היתר, טיבו של הפרסום; אופן הפצת הפרסום; תפוצתו; גיל הקורבן; קיומה של היכרות או מערכת יחסים בין המפיץ לקורבן; רכיב הסכמה לרכיב בשרשרת המעשים שקדמו להפצה; חלקו היחסי של המפיץ; קיומו של תכנון מוקדם; היקף הנזק בפועל וכן יתר הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בכלל זאת גילו של הנאשם ומאפייניו האישיים. יצוין כי העבירה של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל, הינה חדשה יחסית ומכאן גם מיעוט בקיומה של פסיקה נוהגת. בהינתן האמור, להלן מדגם הפסיקה בעבירות שכאלה או בתיקים בהם הרכיב עובדתי דומה.

בע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 18.11.18) - נדון ערעור של המדינה כנגד קולת העונש שהוטל על משיב בבית המשפט המחוזי לאחר שהורשע בעבירות של סחיטה באיומים ובשלוש עבירות של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון מקבל את הערעור ומעמיד את עונשו של המשיב על 12 חודשים מאסר בפועל מתוך כך שערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא חומרת הדין, תוך התחשבות בראשונות של הטלת עונש בגין עבירה של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל, בגילו הצעיר של המשיב, בהליך השיקומי שעבר והעדר עברו פלילי. יצוין כי במקרה זה נסיבות ביצוע העבירות חמורות יותר מתיקנו, אולם ההפצה התבטאה בשליחת הסרטונים למספר מצומצם של אנשים ולא הפצתם כולי עלמא.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

ברע"פ 1728/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 10.3.17) - נדונה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על פסק דינו של בית המשפט השלום בתל אביב שנמנע מהרשעתו של המבקש הקטין. על פי המתואר עולה כי בתקופה הרלבנטית היו נאשם 1 והמתלוננת בני זוג. נאשם 1 צילם אקט מיני בינו לבין המתלוננת ללא ידיעתה ואישורה. בהמשך, העביר הנאשם 1 את הסרטון למבקש והאחרון במספר הזדמנויות הציג והפיץ את הסרטון לפחות ל- 7 קטינים נוספים, תוך שחשף כי מדובר בנאשם 1 ובמתלוננת. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור. במקרה זה ובשונה מענייננו, דובר על קטין, נעדר הרשעות קודמות, שעבר הליך שיקומי והפיץ לחוג מצומצם יחסית של אנשים את אותם הסרטונים.

בעני"פ (ב"ש) 31092-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 12.2.20) - נדון ערעורה של המדינה על אי הרשעת המשיב לאחר שנקבע כי זה ביצע עבירה של הטרדה מינית והתנכלות ועבירה של פגיעה בפרטיות. על פי המתואר, תיעד המשיב (קטין) את יחסי המין שקיים עם המתלוננת (קטינה אף היא) ללא ידיעתה והפיץ את הסרטון לשני חברים באמצעות יישומון "WHATSAPP". בהמשך הופץ הסרטון (לא על ידי המשיב) לנערים נוספים ואף פורסם באתר פורנו. בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור, מקבל את הערעור ומרשיע את המשיב בעבירות שביצע.

בע"פ (מחוזי ת"א) 48670-10-18 אייל אביסדריס נ' מח"ש (פורסם באר"ש, 18.2.19) - נמחק ערעורו של מי שהורשע בעבירה של הטרדה מינית והתנכלות ונגזרו עליו חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. על פי המתואר, המתלוננת היא בת מיעוטים שנוצרה כגבר שעבר ניתוח לשינוי מין, בלא ידיעת משפחתה (למעט אמה ואחיה הצעיר). המערער ששירת כשוטר תנועה, צילם את המתלוננת בתחנת המשטרה (לאחר שנעצרה), כאשר בצילום נראה מחשוף שמלתה וחלק מחוזה חשוף והפיץ את הסרטון לכל שוטרי הצוות שלו (10 שוטרים) באמצעות יישומון "WHATSAPP". בהמשך הופץ הסרטון במרשתת. בית המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מהערעור והמערער עשה כן.

בע' 55/06 התובע הצבאי נ' שמואל גבאי (פורסם בנבו, 9.5.06) - נדון ערעור על קולת עונש שנגזר על המשיב 25 ימים מאסר בפועל ו-35 ימים מאסר לריצוי בדרך של עבודה צבאית. על פי המתואר המשיב משרת כלוחם מטהר אבי"כ. המשיב יחד עם אחר צילם במספר הזדמנויות חיילות במערומיהן במקלחות בלא ידיעתו. עוד מתואר כי שלושה חיילים נוספים צפו בתמונות ובסרטונים. בהמשך, אמר המשיב לאחר למחוק את תמונות והסרטונים שנשמרו במצלמה על מנת למנוע את השימוש בהם לראיה והאחר עשה כן. בית הדין הצבאי לערעורים מקבל את הערעור ובהינתן כך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, מעמיד את עונשו של המשיב על 4 חודשים מאסר בפועל.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

בעבירות של נהיגה פוחזת בתי המשפט נותנים דעתם, בין היתר לאלה: המרחק ולמשך הזמן שבהם בוצעה הנהיגה; אופן הנהיגה וכנגזרת ממנה מידת הסיכון שנשקפה לסובבים (חציית רמזור באור אדום, נהיגה נגד כיוון התנועה, חציית פס הפרדה, מהירות גבוהה, הסטת הגה וכיוצ"ב); האם הסיכון התממש ואם כן תוצאותיו; האם הנהיגה נעשתה על מנת למלט את הנאשם מידי גורמי אכיפת החוק אגב ביצוע עבירה אחרת, וכן יתר הנסיבות שנלוו לאותה נהיגה. חרף השונויות ו"ככלל אצבע" ניתן לומר כי עבירות אלו מובילות על דרך הכלל לעונש של מאסר שיכול ויבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד עונשי מאסר של שנתיים ויותר. כדוגמה לענישה בתיקים אלה, ראה ב"פ 8703/08 חליל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.3.09) - בו אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין עבירות של מעשי פוזיות ורשלנות תוך נהיגה ברכב בדרך ציבורית, הכשלת שוטר ונהיגה ללא רישיון; ע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 26.10.10), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפוזיות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשים מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם; ע"פ ג (מחוזי ב"ש) 11520-05-16 שמביק נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 20.6.16) - בו אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בן 14 חודשים שנגזר על נאשם שהורשע בנהיגה פוחזת, לרבות אישור מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל. וכן ע"פ ג 11059-04-15 (מחוזי ב"ש) מראחיל נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 24.6.15) - אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר.

בעבירות של השמדת ראיה, בתי משפט נותנים דעתם בין היתר, לחומרת העבירה שעמדה ברקע המעשה, האם מדובר במעשה מתוכנן או ספונטני; האם המעשה מבוצע על ידי האדם שחשוד בעבירה המקורית או על ידי אנשים מטעמו; חשיבות הראיה להוכחת העבירה המקורית.

לא למיותר לציין, כי חלק ניכר מהפסיקה, נסוב סביב מקרים בהם השמדת הראיה אינה עומדת כעבירה בודדת, אלא נעשית כחלק מהעשייה העבריינית הרחבה יותר. מכאן הקושי "לבודד" את העונש הספציפי על השמדת הראיה. עבירה זו חמורה יותר מאשר עבירה של שיבוש מהלכי משפט, נוכח הדמיון הקיים ביניהן. בהקשר לעבירה של השמדת ראיה, ראה בין היתר ת"פ 8506-07-15 מדינת ישראל נ' טולמסוב (פורסם בנבו, 22.11.16) - בו נגזרו על הנאשם, שאסף תרמילי אקדח, הורה על ניקוי הזירה וניתק את מצלמות האבטחה לאחר התרחשות רצח במועדון בו עבד, 12 חודשים מאסר בפועל; בת"פ 26374-11-09 מדינת ישראל נ' קרליק (פורסם באר"ש, 3.1.12), נגזרו על נאשם שהשמיד ראיות קשורות ברצח שישה בני משפחה, 24 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. עוד ראה ת"פ 40507-01-11 מדינת ישראל נ' ברעם (פורסם בנבו, 31.5.15) - שבו נקבע מתחם עונש הולם בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות, ככזה הנע בין 5-15 חודשים מאסר בפועל.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים כמכלול, הינה משמעותית ונכבדה.

אשר לעבירה של התפרצות לרכב, הנאשם מבצע את המיוחס לו בשעה 11:00 בבוקר באור יום מלא בחניה של חוף הים הדתי באשקלון. המתלוננת מספרת בהודעתה (ת/38) כי בתחילה נעלה את האוטו, הסתירה את המפתחות מעל גלגל קדמי וירדה לחוף. בהמשך, היא הגיעה לרכבה, ביצעה שיחת טלפון, השיבה את מכשיר הטלפון לתיקה שהיה מונח על המושב הקדמי, טרקה את הדלת מבלי לנעול אותה והתרחקה מהרכב כ-50 מ'. בלבד. לדבריה בחלוף כחמש דקות בלבד חזרה לרכב וגילתה שתיקה נגב.

עצם ביצוע התפרצות וגניבה בנסיבות שכאלה, באור יום, כאשר המתלוננת בקרבת מקום וישנה אפשרות ממשית שהיא כמו גם עוברי אורח יבחינו במעשיו, מגלמת בתוכה תעוזה כמו גם העדר מורא. עוד יש במצב דברים שכזה מבחינת פוטנציאל הנוק, סכנה שאירוע זה ידרדר לכדי אלימות של ממש הייה והמתלוננת או בן זוגה יבחינו בנאשם וינסו למנוע את גזילת הרכוש או את בריחתו של הנאשם עד הגעתה של המשטרה. אין המדובר בטיעון בעלמא וכפי שיפורט בהמשך גור הדין, הנאשם בעצמו חטא בעבר עבירת אלימות אגב התפרצות לרכב.

בעבירות רכוש יש לתת הדעת גם לטיב הרכוש שנגנב. בענייננו, המדובר בתיקה של המתלוננת ובתוכו כרטיסי אשראי, ארנק, רישיון נהיגה, 100 ₪ ופנקסי צ'קים. גניבתם של מסמכים שכאלה, מעבר לנוק הכלכלי הישיר מגלמת בתוכה טרחה לא מועטה לקרבן אשר נדרש לפעול לביטול האפשרות של השימוש באותם כרטיסים ומסמכים ובמקביל לפעול להוצאתם של כרטיסים חדשים.

נוסף למסמכים ולכרטיסי האשראי שצוינו לעיל, נגנב גם הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג סמסונג גלקסי 6. ראשית, שומה לציין כי מדובר במכשיר טלפון ששוויו על דרך הכלל אינו מועט ויכול ויגיע לעתים לאלפי שקלים. שוויו הכספי של מכשיר הטלפון החכם, לצד סחירותו הגבוהה הפכו אותו ל"יעד מועדף" על עברייני רכוש אשר אינם נדרשים עוד לסחוב רכוש כבד אגב התפרצות לדירות מגורים, או להשקיע מאמץ מיוחד במציאת קונים עבור הרכוש הגנוב.

ביתר שאת, יש לתת הדעת לכך שטלפון נייד מזה שנים רבות אינו משמש אך כטלפון וכמוהו כמחשב רב עוצמה המשמש אותנו בכל מישורי חיינו. יכולותיו של הטלפון הנייד בשילוב האפליקציות הרבות הנוגעות לכל מישורי חיינו, מביא לכך שבכל בטלפון חכם, גם אם לא מהמתקדמים, נאגרת ומתועדת אינפורמציה אישית עצומה. כך לשם הדוגמה ולא באופן ממצה, ניתן לדעת היכן היינו בכל רגע נתון, האם נהגנו ברכב או הלכנו ברגל, מה השירים האהובים עלינו, מתי התאמנו ומצב בריאותנו, מה ועם

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מי שוחחנו, תחומי העניין שלנו, רכישות שביצענו, מצב חשבון הבנק שלנו ועוד. יש ולעיתים ידע זה נאגר בהיסח הדעת ואף שלא בידיעת מחזיק הטלפון (שמאשר את הסכמי השימוש באפליקציות השונות, לרבות תנאי הפרטיות, מבלי לקוראם או להביןם). נוסף לכל אלה, טלפון חכם אוגר בתוכו תמונות המתעדות אותנו ואת משפחתנו, שצולמו באמצעות המצלמה של המכשיר, כמו גם צילומים אותם קיבלנו מאחרים.

במקרה שבפנינו, לאחר שהנאשם גנב את הטלפון (שהיה נעדר קוד אישי או סיסמת הגנה) הוא נכנס לחשבון הפייסבוק של המתלוננת באמצעות האפליקציה שהייתה מותקנת בטלפון, כתב מספר הודעות (בעברית רצוצה) כשהוא מתחזה למתלוננת. בהמשך, נכנס לאלבום התמונות בטלפון הנייד ומצא שם שתי תמונות שבהן המתלוננת מצולמת בעירום. עצם הצפייה בתמונות האינטימיות על ידי הנאשם, יש בה משום פגיעה קשה בפרטיותה.

הנאשם לא הסתפק בכך, נכנס לחשבון האינסטגרם של המתלוננת, כשהוא מתחזה לה, והעלה את שתי תמונות העירום לחשבון של המתלוננת באופן שכל מי שעוקב אחר המתלוננת או מבקש לצפות בתמונותיה, יוכל גם לצפות בתמונות העירום ולהעתיקן. בתוך פרק זמן קצר ביותר, מספר העוקבים בחשבון האינסטגרם של המתלוננת עלה לאלפים כאשר לכל אחד מהעוקבים אפשרות פוטנציאלית להפצת התמונות, כפי שאכן נעשה בפועל.

פשיטא כי הפצת צילומי עירום של המתלוננת שלא בידיעתה ואישורה יש בה משום פגיעה קשה בפרטיותה וכבודה. מעשים שכאלה, כוללים בתוכם מאפיינים של פגיעה מינית, ולא בכדי הביאו גם לתיקונו של החוק למניעת הטרדה מינית שהורחב גם לגבי פרסום תצלום, סרט או הקלטה המתמקדים במיניותו של אדם, תוך קביעת עונש חמור יותר לפי החוק למניעת הטרדה מינית. הדברים אותם מסרה המתלוננת בעדותה במשטרה בנוגע לתחושותיה ברגע שנודע לה דבר הפצת התמונות מדברים בעד עצמם: "... מאוד רוצה שיתפסו את הבן אדם הזה. זה מרגיש לי כמו אונס" (ת/37, ש' 14).

על חומרתה של עבירה זו, עמד בית המשפט העליון בע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 18.11.18):

"כל הטרדה מינית מבזה את אנושיותו של האדם ושוללת את האוטונומיה שלו ואת שליטתו בגופו... כך גם, ואז ביתר שאת, בהפצת תיעוד מבזה או משפיל מתמקד במיניות של אדם. המתועדת, מוצגת בתור אובייקט מיני להנאת הצופים והשומעים. נחשפת לעיני כל, פשוטו כמשמעו, בלי שביקשו את הסכמתה. יסוד ההסכמה חשוב במיוחד, שכן הוא מבטא את האוטונומיה של הפרט במובנה המובהק ביותר, דהיינו בהחלטות של אדם אילו פרטים אינטימיים לחשוף לאחרים, למי לחשוף אותם, ובניסיונו לשלוט בדימוי שלו בקרב מכריו ובציבור בכלל... לפיכך מדובר בפגיעה חמורה וממשית בעלת מאפיינים של פגיעה מינית, והיא מצדיקה את הכללת הכלים המשפטיים של החוק למניעת הטרדה מינית".

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

במקרה הנדון, להפצת הצילומים נלווים מספר רכיבים לחומרה. ראשית, אין המדובר בהפצה לאדם ספציפי או מספר מצומצם של מכרים על ידי "העברה פרטנית" באמצעות תכנת מסרונים (דפוס פעולה חמור בפני עצמו). השימוש באפליקציית האינסטגרם ובאמצעות חשבונה של המתלוננת מביא לכך שמן הרגע שהתמונות פורסמו, באחת, מאות אנשים נחשפים אליה (כל מי שעקב אחר חשבונה באותה עת). מבחינה פוטנציאלית מדובר בכמות למעשה בלתי מוגבלת של אנשים. כל אחד מבין האנשים שנחשפו לחשבון של המתלוננת יכול היה להעתיק את הצילומים להעבירם הלאה, ובכך להביא לתפוצתם באופן אקספוננציאלי.

זאת ועוד, הפצת התמונות האינטימיות בדרך המתוארת, גרמה לכך שגם אם נעשו פעולות מצדה של היחידה החוקרת לנסות ולמנוע את המשך הפצתן "הסוסים כבר מזמן ברחו מהאורוות" והחלה שרשרת הפצה, ללא יכולת שליטה ניטור, והסרה. כפי הנלמד מחומר הראיות, כבר בסמוך לאחר הפצת התמונות, נתקלה היחידה החוקרת בקשיים להסירן בשל כך שאלו מצאו את דרכן לאתרים פרטיים שאינם משתפים פעולה עם בקשות להסרת תכנים פוגעניים (ור' ביחס לכך ת/82).

על הנזק המתמשך שגרם הנאשם במעשיו ניתן ללמוד מדבריה של המתלוננת במסגרת הטיעונים לעונש (שנמסרו בחלוף כמעט 4 שנים מאז הפצת התמונות). ש.פ. העידה כי גם כיום התמונות האינטימיות שלה קיימות ברשת, לרבות באתרי פורנו. פניות שנעשו מצדה לאותם אתרים על מנת שיסירו את התמונות, אינן זוכות תמיד לשיתוף פעולה. לדבריה, השלימה עם סיטואציה עגומה זו: **"זה קיים בכל מקום אפשרי ואני לא יכולה להעלים את זה, ואני צריכה להתמודד עם זה"**.

בחלקם של המקרים בהם הופצו תמונות אינטימיות ניתנה בשלב התחלתי, הסכמה של הקרבן לביצוע הצילום האינטימי ולעיתים אף הסכמה להעברת אותו צילום לאדם ספציפי שבאותה עת היה מצוי עמו בקשר (שבהמשך הפיצן ללא רשות). במקרה שבפנינו המדובר בהפצת תמונות שמלכתחילה לוקה בהעדר הסכמה של מושא הצילומים. בצורה מטאפורית ואף מעשית המדובר בתמונות אינטימיות שנגנבו מרשותה של המתלוננת.

תמונת הנזק במקרה הנדון קשה אף יותר בהינתן כך שהמתלוננת הנה אשת תקשורת ודמות מוכרת לרבים. פשיטא כי נתון זה הביא לכך שרבים יותר מצאו עניין באותן תמונות כמו גם בהפצתן. דבר הפצת התמונות "זוכה" לסיקור תקשורתי נרחב, שמטבעו, הוביל להעצמת הפגיעה בפרטיותה של המתלוננת. לא בלי קשר, יוזכר כי חלק מקו ההגנה של הנאשם (שנועד לתת הסבר להיסטוריית הגלישה שלו) התבסס על כך שכתבות הקשורות להפצתן של התמונות היו כפי הנלמד ממנועי החיפוש, בין הנצפות ביותר באותה עת.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

ש.פ. העידה כי בשל היותה אשת תקשורת הייתה מחויבת להמשיך ולעבוד ונאלצה לספוג הודעות נאצה, טוקבקים שאינם מחמיאים ועוד. לדבריה, עד לאותה נקודה הייתה מזוהה כאשת ספורט לאחר בנתה בעמל רב קריירה מצליחה בתחום. כיום, חרף ההישגים אליהם הגיעה, היא מזוהה ומקוטלגת כ"זאת מהתמונות". מעגל נזק נוסף אותו פירטה המתלוננת נוגע למשפחתה הגרעינית והצורך שלה כאם חד הורית להיות לצד בנה המתבגר ולתווך לו את הסיטואציה.

לא ברור מה המניע שהביא את הנאשם להפיץ את התמונות וממילא זה לא טרח לספק כל הסבר בנדון, בין כך ובין כך פשיטא כי מעשים שכאלה, המבוצעים כנגד מתלוננת שמעולם לא פגשה בנאשם ופגעה בו בכל דרך, מגלמים בתוכם רוע ונבזות לא מעטים. ור' בהקשר לכך דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1728/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 10.3.17): **"בית המשפט המחוזי היטיב לתאר את מידת החומרה, הרשעות, והכיעור הטמונים בעבירה שביצע המבקש... המבקש לא גילה ולו שמץ של חמלה כלפי המתלוננת, ונראה בעליל כי הפצת הסרטון בקרב שבעה מחבריו, מעידה על אובדן דרך וזלזול בכל ערך של הגינות וכבוד כלפי הזולת..."** (פסקה 8 להחלטתו של כב' הש' שהם).

בשונה מהפצת התמונות, הנזק שגרם הנאשם על ידי כך שהתחזה למתלוננת וכתב בשמה דברים בחשבון הפייסבוק, הינו מצומצם. ודוקו, מבחינת פוטנציאל הנזק, התחזות בשמו של אדם אחר תוך שימוש ב"חתימה האינטרנטית" שלו, יכול להסב נזק רב נוכח כך שהנמענים של אותם מסרים אינם רואים את כותב הדברים ומשכך גם אינם מודעים לעובדה שלא האדם אותו הם מכירים, מתבטא. הדברים אמורים, בין אם המתחזה נוקט בשפה גסה ומעליבה וחמור מכך, באמירות שעל פני הדברים אינן יכולות ללמד שמדובר במתחזה. פוטנציאל הנזק חולש גם על גישתו של הנאשם לכל האפליקציות והנתונים שהיו מצויים בטלפון של המתלוננת.

לסיום פרק זה יצוין כי העובדה שהמתלוננת ידעה לנתב את הפגיעה שנגרמה לה לכיוונים חיוביים, אין בה כדי לגרוע, ולו במעט, מהנזקים הקשים שגרם לה הנאשם במעשיו ואין כל סתירה בין השניים. ש.פ. נשאלה בעדותה ביחס לכך וענתה: **"העובדה שכן אדם לוקח סיטואציה ונמצא במקום חזק זה לא אומר שהוא לא נפגע, שלא קשה לו, שלא הייתי בטיפולים. זה שהגעתי לכאן שהגעתי זה עם הרבה עזרה..."** והדברים מדברים בעד עצמם.

עד כאן ביחס לאישום הראשון.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

1 אשר לנהיגתו הפוזות של הנאשם כאמור באישום השני, ולחומרא, יש לתת משקל של ממש לכך
2 שנהיגתו הפרועה של הנאשם, נועדה למלט אותו מפני השוטרים שביקשו לעצרו.

3
4 תחילתה של הנהיגה בכך שהנאשם עומד בנתיב השמאלי מבין שני נתיבים כשלפניו ומימינו רכבים
5 נוספים ללא אפשרותו להמשיך ולהתקדם נוכח החסימה שבוצעה על ידי המשטרה בצומת גורל,
6 דרומית יותר. משמאל לרכבו של הנאשם גדר הפרדה מבטון ואילו מצד ימין ישנה גדר ביטחון. במצב
7 דברים שכזה אך סביר היה להניח מצדם של השוטרים כי האפשרות להתפתחות של מרדף נמוכה
8 ביותר (ולא בכדי חלקם ציינו כי ציפו שיהא מעצר שגרתי, והתנהגותו של הנאשם הייתה בבחינת
9 הפתעה עבורם).

10
11 הנאשם אשר מבחין בשוטרים שכבר מגיעים לשמשת הרכב ומצויים בקשר עין עמו, מסיט בפראות
12 את הרכב ימינה עד אשר הוא מצוי על השול הימני. מנקודה זו הנאשם נוסע ב"פרוזדור" הצר שנוצר
13 בין גדר הבטיחות מימינו וטור המכוניות העומד משמאלו. נהיגה זו מבוצעת שבמהלכה הוא פוגע
14 בשלושה כלי רכב שונים מבלי להאט או לעצור. רכבו של הנאשם נעצר רק בשל כך שנתב נסיעתו
15 נחסם בעקבות התנגשות רכבו ברכב הסקודה שעמד לפניו. בכך הוכיח הנאשם (פעם נוספת) את העדר
16 המורא שלו מפני גורמי אכיפת החוק.

17
18 בשלב זה, השוטרים משיגים את הנאשם, אולם גם כעת הוא סרב לפתוח את דלת הרכב כך שהיה
19 צורך למשוך אותו מחוצה לו ולהשתלט עליו. כתוצאה מפגיעת רכבו של הנאשם, שלושה מבין הנוסעים
20 נתבלו ונזקקו לטיפול רפואי וכן נגרם נזק לרכבים. הסיכון בנהיגתו הפוזות של הנאשם לא נותר בגדר
21 סיכון פוטנציאלי, יצא מן הכוח אל הפועל, אם כי לא במלוא עוזו.

22
23 לבית המשפט הוגשו בהסכמה הודעותיהם של נוסעי הרכב בהם פגע הנאשם ומהם ניתן ללמוד כי אך
24 מזל הוא שהאירוע הסתיים ללא תוצאות קשות יותר. כך ווליד צאנע מתאר את האירוע מנקודת
25 מבטו: "איך שאני עומד בצד פתאום רכב נכנס בי מצד שמאל של הנהג. הרכב שלו דחף את הרכב
26 שלי ימינה לכיוון הגדר, מעקה הבטיחות מצד ימין של הכביש. מתי שהוא הגיע אני בדיוק באתי
27 לפתוח את חגורת בטיחות ולפתוח את הדלת ואני כמעט פתחתי מתי שהוא פגע בי ושפשף ופגע בצד
28 שמאל של האוטו שלי. אם הייתי פותח את הדלת או בא לצאת אני הייתי נהרג" (ת/17, ש' 8-14).
29 בדומה, הגב' פניה טרכטנהרץ מוסרת בהודעתה (ת/14) כי: "לאחר כדקה או שתיים הרגשתי בום חזק
30 באוטו שלי מאחורה. האוטו טיפה הטלטל קדימה. כיביתי את האוטו ונשאיתי בהלם בפנים".

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020

ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

1 עוד מבחינת פוטנציאל הנזק, יש לקחת בחשבון את העובדה שבשלב שבו הנאשם החל את נהיגתו
2 הפרועה, השוטר נאור פרטוש כבר השיג אותו ואף אחז בדלת רכבו. כתוצאה מהסטת הרכב, השוטר
3 נזרק הצידה בין הרכבים וכפסע היה שתיגרם לו פגיעה. גם כאן, לדאבוננו, אין המדובר בתרחישים
4 רחוקים ובלתי סבירים והמציאות הוכיחה לא אחת, כי שוטרים ובעלי רכבים, נפגעו קשות ואף קיפדו
5 חיהם תוך ניסיונות לעכב רכב נמלט.

6
7 ב"כ הנאשם ביקש לקחת בחשבון בהקשר לנהיגתו הפוזת של הנאשם, ולקולא, את האופן שבו פעלה
8 המשטרה עת חסמה את הצומת שלא בהתאם לנהלים תוך סיכון יתרת הנוסעים בכביש. טיעון זה
9 הועלה גם במסגרת הכרעת הדין ונדחה על ידי בית משפט. אותם הטעמים שהובילו את בית משפט
10 לדחות טענה זו כאמור בעמודים 284-285 להכרעת הדין נכונים אף ביתר שאת גם לעניין פרשת העונש,
11 בפרט כאשר הם מושמעים ממי שנהג בפראות ופגע באותם עוברי אורח ולא מצדם של האנשים שבהם
12 פגע. בהקשר לטענה זו, ראה גם דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2002/18 **נור אל סאנע נ' מדינת**
13 **ישראל** (פורסם באר"ש, 20.3.19), שם נדרש בית המשפט לטענה ולפיה גם לשוטרים שדלקו אחר
14 הנאשם אחריות מסוימת לקרות התאונה וזאת בשל כך שפעלו שלא בהתאם לנהלים. בית המשפט
15 העליון דוחה טענה זו בציינו: **"הטענה שלפיה יש לייחס 'אשם תורם' לשוטר בשל כך שדלק**
16 **בעקבותיו של המערער – טוב היה אלמלא נטענה. האשם רובץ לפתחו של המערער"** (פסקה 12 לפסק
17 דינו של כב' הש' סולברג).

18
19 תמונה עגומה עולה גם ביחס לנסיבות הקשורות לביצועה של העבירה של השמדת ראיה. עבירה זו
20 מתבצעת בתוככי תחנת המשטרה בשעה שהנאשם מצוי בעיצומה של חקירה. כאמור, החוקר יצא
21 לרגע מחדר החקירה כשהוא משאיר את מכשיר הטלפון על השולחן. הנאשם מזהה את "שעת הכושר"
22 ובמהלך מתוכנן נוטל את הטלפון ומסתיר אותו על גופו. בהמשך הלה מבקש ללכת לשירותים מתוך
23 ידיעה כי בעודו מצוי בתוך תא השירותים לא ניתן לעקוב אחר מעשיו. בתוך תא השירותים, הנאשם
24 משליך את כרטיס הסיים לאסלה, מוריד את המים ומסתיר את מכשיר הטלפון הנייד מאחורי האסלה
25 בתא השירותים.

26
27 חומרת העבירות נשוא האישום הראשון משליכה על הפגיעה הגלומה בהשמדת ראיה הקשורה
28 לעבירות אלה. לדאבנו של הנאשם, אינפורמציה רבה הקשורה לשימוש בטלפון אינה נשמרת בכרטיס
29 הסיים אלא בזיכרון הפיזי ולעתים גם "בענן". מכאן, גם היכולת של המשטרה לאחזרה אפילו שכרטיס
30 הסיים הושמד. בעקיפין, מבחינת פוטנציאל הנזק, מעשים כדוגמת אלו יכול ויעוררו חשדנות כלפי
31 נחקרים גם בשעה שהם מצויים במקום פרטי מובהק, כדוגמת שירותים.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

1 **כסיכום ביניים** ולאחר סקירת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הנני לקבוע כי מתחם העונש
2 ההולם בגין העבירות של פריצה וגניבה מרכב נע בין 3 ל-9 חודשים מאסר בפועל;
3 מתחם העונש ההולם בגין העבירות שעניינן פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית, חדירה לחומר מחשב
4 ושיבוש, נע בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל.
5 מתחם העונש ההולם בגין העבירות של נהיגה פוזות ברכב, הפרעה לשוטר וחבלה ברכב, נע בין 15 ל-
6 33 חודשים מאסר בפועל.
7 מתחם העונש ההולם בגין העבירה של השמדת ראיה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות
8 שירות ועד 9 חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

11 בתיק זה לא התקבל תסקיר וכך גם לא נפרסה במסגרת טיעוני הצדדים לעונש, תמונת חייו האישיים
12 של הנאשם. הגם כך, מתוך שמיעת הראיות, בית המשפט למד שמדובר בנאשם צעיר יחסית בעת ביצוע
13 העבירות, נשוי, שאשתו ילדה את בנם הבכור בסמוך להתרחשות העבירות. מכאן גם ההשפעה הגדולה
14 יותר למעצרו ומאסרו.

16 הנאשם שהה כ- 11 חודשים במעצר של ממש כאשר ידוע שהתנאים במעצר קשים אף יותר מאשר על
17 דרך הכלל. בהמשך שהה הנאשם משך כ- 4 חודשים במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני ולאחר מכן שהה
18 בתנאי מעצר בית עד למועד מסירת הכרעת הדין (שאז נמלט, ושהה בבריחה תקופה ממושכת).
19 למעשה, נתונים אלה הנם נקודות האור המעטות שפועלות לזכותו של הנאשם וגם הם במשורה.

21 לחומרא, יש לתת משקל לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות (ורישום נוסף ללא
22 הרשעה) במספר רב של תיקים, רובם המוחלט נוגע לעבירות רכוש ואלימות, חלקם עם דמיון בולט
23 להתנהלותו בתיק שבכותרת.

25 כך, לשם הדוגמה ולא באופן ממצה : במסגרת ת"פ 18319-09-11 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה
26 לשוטר בשעת מילוי תפקידו ושימוש ברכב ללא רשות. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם
27 נהג ברכב ללא רשות בעליו. שוטר שהבחין בו, צעק לעברו שיעצור. הנאשם החל לנסוע עם הרכב שהוא
28 ביחד עם אחר משחררים את ידיו של השוטר מאחיזתו בנאשם ונמלטו מהמקום. באישום נוסף הורשע
29 בכך שבשעה ששוטרים הגיעו לביתו, הנאשם פתח במנוסה ובהמשך דחף את אחד השוטרים שניסה
30 לתפסו, הפילו ארצה ונמלט מהמקום.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

במסגרת ת"פ (שלום אשקלון) 12142-10-11 הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לרכב ותקיפה סתם, כאשר על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם התפרץ לרכב על ידי כך שפתח את הדלת וניסה להניעו. הבעלים של הרכב הבחין במעשיו של הנאשם, הגיע למקום והנאשם בתגובה דחף אותו ונמלט מהמקום.

במסגרת ת"פ (שלום ב"ש) 27132-05-12 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר ואיומים, כאשר על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הכשיל שוטר שביקש לעכבו בכך שאמר לו בכזב שקוראים לו איימן אלעזמה ובהמשך איים על השוטר.

בדומה, במסגרת ת"פ (שלום ב"ש) 13569-05-10 הורשע הנאשם בעבירת אלימות ואיומים, כאשר במקרה הנדון תקף את המתלונן על ידי כך שהכה אותו באמצעות צינור על ראשו ובהמשך איים עליו.

כאמור אין מדובר בפירוט מלא ובנוסף לתיקים אלו, לנאשם רישום מבית המשפט לנוער בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית והתחזות לאדם אחר, יחד עם עבירות נוספות. הנאשם ריצה פעמיים עונשי מאסר לתקופות של 10 חודשים ו-15 חודשים לצד עונשים צופי פני עתיד. לכל אלה יש להוסיף את עברו התעבורתי, הכולל 6 הרשעות, בכללן עבירות מהירות, נהיגה ברכב לא תקין ונהיגה ברכב שרישיונו פקע.

עבר פלילי זה מדבר בעד עצמו בפרט ככל שהדבר נוגע להעדר המורא של הנאשם מפני גורמי אכיפת החוק והתנהלותו האלימה. סנקציות קודמות שננקטו כלפי הנאשם לא היה בהם די ומכאן גם צורך ליתן משקל לא מבוטל לשיקולי הרתעת היחיד.

אשר לשיקולי הרתעת הרבים נדמה כי בספקטרום עבירות הרכוש ה"סוגה" של התפרצות וגניבה מרכבים תופסת נתח משמעותי. הדברים אמורים נוכח הקלות הרבה בביצוען והקושי בגילויין. בהקשר לכך ולדאבונו עבירות רכוש המבוצעות בחופי הים או בחניונים הסמוכים הנם בבחינת "תת סוגה" בשל כך שכל מי שחפץ לרחוץ בים נאלץ פעמים רבות להשאיר את רכושו על החוף ללא השגחה. לעיתים, בשל האמור, בעלי רכבים מעדיפים להסליק את המפתחות בקרבת הרכב, חלף השארתם בחוף, ו"לנוחיות" הגנבים כפי המקרה שבפנינו.

שיקולי הרתעת הרבים חולשים גם על עבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה מינית על ידי פרסום משפיל. לצערנו, התופעה המכוערת שבה נערו ונשים מצולמות בסתר ובהמשך תמונותיהן מופצות אינה חדשה. שכלול הטלפונים, התפתחות המרשתת, לצד פיתוחן של אפליקציות כדוגמת ווטסאפ, אינסטגרם ודומות להן, הפכה תופעה זו לרחבה ביותר, הקלה על ביצועה, והקשתה על גילוייה. לבית

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המשפט תפקיד מכריע במיגורה של תופעה זו בדרך של ענישה מרתיעה והעברת מסר ברור כי מעשים שכאלה לא יזכו לגישה סלחנית. התפתחות טכנולוגית הינה דבר מבורך, אולם על בית המשפט להתאים עצמו גם לשימוש השלילי שלעיתים נלווה לה. בהקשר לכך, ראה דברי בית המשפט העליון בבג"ץ בגץ 5870/14 חשבים בע"מ נ' הנהלת בתי המשפט (פורסם בנבו, 12.11.15) שנאמרו בהקשר אחר, אולם עודם רלוונטיים:

"המשפט רודף, כדרכו, אחר התפתחויות אלו, המצריכות אותו תדיר לפרשנות חדשה לחקיקה ישנה – ברוח הזמן והקדמה הטכנולוגית – ולאיוונים שונים שעשויים לשנות מהחלטות ותיקות [...] מקומה של הרשות השופטת לא נפקד, וגם היא נאלצת לערוך חשיבה מחודשת ביחס לסוגיות שונות"

הנאשם ניהל הוכחות וברי כל אין בכך כדי להחמיר עמו (כאמור בסעיף 40א' (6) סיפא לחוק העונשין), יחד עם זאת, זה אינו זכאי לאותה "הנחה" משמעותית לה זכאים כאלה שהודו, חסכו זמן שיפוטי יקר, נטלו אחריות על מעשיהם והביעו חרטה. גם בדבריו לעניין העונש לא הביע כל אמפתיה כלפי המתלוננת והכחיש כל מעורבות למיחס לו.

מאז ביצוע העבירות חלפה תקופה של שלוש שנים ושמונה חודשים. חלוף זמן שכזה ברגיל יש בו כדי לפעול לזכותו של נאשם. בענייננו, חלוף הזמן הניכר רובץ לפתחו של הנאשם והוא אינו יכול בנסיבות אלו להיזקק לזכותו, ואולי להיפך. הדברים נעוצים בכך שמיום מתן הכרעת הדין 17.05.18 ובמשך כשנתיים (!) היה הנאשם בברירה עד אשר אותר ונעצר.

שילובם של כל אלה, מוביל לכך שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של השליש העליון בכל אחד מהמתחמים שנקבעו על ידי בית המשפט.

לו בנקודה זו בית המשפט היה עוצר הילוכו, העונש שהיה נגזר על הנאשם היה גבוה משמעותית אף מזה שלו עותרת המאשימה. אלא מאי, בהתאם להוראת סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין, בשעה שבית המשפט מרשיע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, ולאחר שנגזר עונשו של נאשם בנפרד בכל אירוע, רשאי בית המשפט לקבוע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם. במקרה הנדון, סבורני כי יש מקום לחפוף בין העונשים. זאת יעשה תוך שמירה על יחס הולם בין מספר העבירות, זיקתן, חומרתן, מכלול המעשים ומידת אשמו (כאמור בסעיף 40 יג' (ג) לחוק העונשין).

רכיב הפיצוי - הפסילה בפועל:

אשר לפיצוי, נקבע בפסיקה כי תכליתה של הוראת סעיף 77 לחוק העונשין היא להעמיד לנגד עיניו של בית המשפט את נפגע העבירה, את נזקו ואת סבלו, זאת כחלק מהמגמה המתעצמת להעלות את מעמדו ולהכיר בזכויותיו במסגרת ההליך הפלילי.

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2020
ת"פ 71253-09-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

הפיצוי מהווה כמעין "עזרה ראשונה" לנפגע העבירה מבלי שזה נדרש להוכיח את נזקו, וזאת בשונה מתביעה אזרחית (ר' בדנ"פ 5625/16 אסרף נ' טווק בוקובזה) לפסק דינה של כב' השי (פורסם בנבו, 13.9.2017)). הנזק שנגרם למתלוננת במקרה הנדון אינו נזק פיזי, אולם אין בכך כדי להפחית מעוצמתו, כמו גם הצורך בהשתתפותו.

רכיב הפסילה בפועל ייגזר מעונשי פסילה שהושתו על נאשמים שהורשעו בעבירות של נהיגה פוזת ברכב בנסיבות דומות שעניין הימלטות משוטרים והתממשות הסיכון בדרך של פגיעה בכלי רכב וגרימת חבלות. לכך יש להוסיף גם את עברו התעבורתי של הנאשם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 45 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית או עבירה לפי סימן א' פרק ט' לחוק העונשין, או עבירה לפי חוק המחשבים, או עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין או עבירה לפי פרק ט' סימן ג' לחוק העונשין.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע או עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ד. 5,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.20.
- ה. 16,000 ₪ פיצוי למתלוננת ש.פ. על פי פרטיה כפי שמופיעים בתיק בית המשפט. הפיצוי ישולם ב-15 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.20.
- ו. 2,000 ₪ פיצוי לכל אחד מן המתלוננים ע.ת. 20, ע.ת. 21 על פי פרטיהם בכתב האישום וכן לעלא אלטורי (על פי פרטיה כפי שיועברו לתיק בית המשפט תוך 7 ימים מהיום) ובסך הכל 6,000 ₪ פיצוי. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.20.
- ז. 36 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו ממאסר ותהא במצטבר לכל עונש פסילה אחר.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תש"פ, 25/05/2020 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט